

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 776/2019
11.09.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела неовлашћено организовање игара на срећу из члана 352. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Миодрага Терзића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К бр. 332/18 од 12.02.2019. године и Вишег суда у Шапцу 3Кж1 бр. 99/19 од 09.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 11. септембра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Миодрага Терзића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лозници 2К бр. 332/18 од 12.02.2019. године и Вишег суда у Шапцу 3Кж1 бр. 99/19 од 09.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници 2К бр. 332/18 од 12.02.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења два кривична дела неовлашћено организовање игара на срећу у стицају из члана 352. став 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне затвора у трајању од по три месеца за свако од извршених кривичних дела, окривљеном је на основу одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 352. став 3. КЗ од окривљеног су одузета средства намењена и употребљена за извршење кривичног дела, и то седам покер

апарата ближе описаних у изреци првостепене пресуде, рачунар и два монитора за томболу и спортску кладионицу, а на основу члана 264. став 1. ЗКП, окривљени је обавезан да на име пашала плати суду износ од 7.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗКж1 бр. 99/19 од 09.04.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лозници и браниоца окривљеног АА – адвоката Миодрага Терзића, а пресуда Основног суда у Лозници 2К бр. 332/18 од 12.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Миодраг Терзић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим због извршења предметних кривичних дела „првенствено из исказа сведока ББ“, који је био саокривљени са АА у истом предмету и у истом кривичном поступку, те у односу на ког је касније кривични поступак раздвојен и правноснажно окончан. Према ставу браниоца, имајући у виду да је ББ у својству окривљеног већ дао исказ пред ОЈТ у Лозници, то као саоптужени према коме је поступак раздвојен и правноснажно окончан, није могао бити саслушаван нити се могао суочити са окривљеним АА на главном претресу, већ је упознавање са садржином његовог исказа морало бити обављено искључиво сходно члану 406. став 1. тачка 5) ЗКП, те је према томе правноснажна пресуда заснована на доказу на коме се према одредбама ЗКП не може заснивати.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, из списка предмета утврђује се да је решењем Основног јавног тужиоца Кт бр. 448 и 502/16 и Кео бр. 193/16 од 15.12.2016. године одбачена

кривична пријава ПС Мали Зворник Ку бр. 6024/16 од 28.03.2016. године, поднета против ББ због кривичног дела неовлашћено организовање игара на срећу из члана 352. став 1. КЗ, на основу опортунитета, сходно одредби члана 283. став 3. ЗКП. Из списка предмета се утврђује и да је Основни јавни тужилац у Лозници против окривљеног АА оптужни предлог поднео дана 25.05.2017. године, због постојања оправдане сумње да је извршио три кривична дела неовлашћено организовање игара на срећу из члана 352. став 2. КЗ.

Имајући у виду чињеницу да је оптужни предлог против окривљеног АА поднет дана 26.05.2017. године, те да је шест месеци раније против ББ кривична пријава одбачена (15.12.2016. године), то је очигледно да ББ у поступку који се водио против окривљеног АА није ни имао својство саоптуженог, јер према њему није ни покренут кривични поступак. Стога није било сметњи да се ББ на главном претресу саслуша у својству сведока, и сходно томе његов исказ дат на главном претресу, супротно наводима захтева за заштиту законитости, не представља незаконит доказ у смислу одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд донео је одлуку као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић